चकासिष्यन्-न्ती-ती, चकासयिष्यन्-न्ती-ती, चिचकासिषिष्यन्-न्ती-ती ;
— चकासयमानः, चकासयिष्यमाणः ; —
[1]विचकात्-विचकाद्-विचकासौ-विचकासः ; —
[2]चकासितम्-तः, चकासितः, चिचकासिषितः-तवान् ;
चकासः, चकासः, चिचकासिषुः ;
चकासितव्यम्, चकासयितव्यम्, चिचकासिषितव्यम् ;
चकासनीयम्, चकासनीयम्, चिचकासिषणीयम् ;
चकास्यम्, चकास्यम्, चिचकासिष्यम् ;
ईषच्चकासः-दुश्चकासः-सुचकासः ; —
चकास्यमानः, चकास्यमानः, चिचकासिष्यमाणः ;
चकासः, चकासः, चिचकासिषः ;
चकासितुम्, चकासयितुम्, चिचकासिषितुम् ;
[3]चकासा, चकासना, चिचकासिषा ;
चकासनम्, चकासनम्, चिचकासिषणम् ;
चकासित्वा, चकासयित्वा, चिचकासिषित्वा ;
विचकास्य, विचकास्य, विचिचकासिष्य ;
चकासम् २, चकासित्वा २, } चकासम् २, चकासयित्वा २, } चिचकासिषम् २ ; चिचकासिषित्वा २. }

(486) " चक्क व्यथने " (X-चुरादिः-1595. सक. सेट्. उभ.)

चक्कः-क्किका, चिचक्कयिषकः-षिका, चक्कयिता-त्री, चिचक्कयिषिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिक-कुट्टधातुवत् (207) बोध्यानि।
क्विपि Aचक्-चक्कौ-चक्कः ; इति रूपम्।

---

1. 'झलां जशोऽन्ते' (8-2-39) इत्यनेन पदान्ते जश्त्वम्। 'वाऽवसाने' (8-4-56) इति चर्त्वविकल्पः।
2. दीप्त्यर्थकत्वात् 'गत्यर्थाकर्मक—' (3-4-72) इत्यादिना कर्तरि अधिकरणे च क्तप्रत्ययो ज्ञेयः।
3. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इति अकारप्रत्ययः।
A. 'दुर्दान्तचक्र पशुपचुक्कनमप्यरौत्सीत् प्रक्षालितक्षितितलातुलवर्षरोधी।'
धा. का. 3-21